

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/218/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114214553
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8114214553.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, IČO: 35724803, Pajštúnska 5, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36613843, Pajštúnska 5, Bratislava proti žalovanému: P. S., nar. XX.X.XXXX, S. Š. XX, F., v konaní zastúpený opatrovníčkou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Q. A. S.E. Y. U., o zaplatenie 486,27 eur s prísl., takto

rozhodol:

žalobu **z a m i e t a**,

náhradu trov konania žalovanému **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, podaným na tunajšom súde dňa 26.5.2014 sa žalobca domáhal zaplatenia spolu sumy 486,27 eur a úroku z omeškania vo výške 49,31 eur a ročného úroku z omeškania 9,25 % zo sumy 486,27 eur od 20.6.2002 do zaplatenia.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že s účinnosťou od 1.1.2006 zrušením bez likvidácie došlo k zániku spoločnosti, ktorá bola účastníkom predmetného zmluvného vzťahu, pričom imanie zaniknutej spoločnosti prešlo na spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ktorá uzavrela so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky dňa 10.6.2011. Postupca postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanému.

Právny predchodca žalobcu a žalovaný dňa 21.6.2004 uzatvorili zmluvu č. XXXXXXX, v zmysle ktorej sa žalovaný zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Žalovaný si túto povinnosť neplnil, čím sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky vo výške 684,58 eur.

Žalobca sa odo dňa postúpenia pohľadávky snažil so žalovaným opakovane dohodnúť na úhrade predmetnej pohľadávky, výsledkom čoho bola dohoda medzi žalobcom a žalovaným. V dohode, žalovaný vedomý si svojho záväzku, tento uznal, a zároveň sa žalobca a žalovaný dohodli na úhrade pohľadávky v splátkach. Žalobca argumentoval tým, že dohoda neobsahuje žiadne zložité ani zavádzajúce právne formulácie a obsah dohody nie je rozsiahly tak, aby s ním žalovaný nemal možnosť sa oboznámiť. Žalobca má zato, že predmetná dohoda zároveň spíňa všetky náležitosti, ktoré vyžaduje zákon pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka. Keďže žalovaný si svoj záväzok zo zmluvy nespĺnil riadne a včas, žalobca si v tomto konaní uplatnil aj zákonný úrok z omeškania počnúc od 11.6.2011 dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

Uznesením č.k. 12C 218/2014-21 zo dňa 5.11.2014 súd poučil právneho zástupcu žalobcu ako aj opatrovníčku žalovaného v zmysle ust. § 120 ods. 1 a 4 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho

poriadku v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len O.s.p.) o tom, že sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, všetky dôkazy predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie, najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a O.s.p.

Podľa § 115a ods. 1,2 O.s.p., prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali. Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

V danej právnej veci predmetom sporu bolo zaplatenie 486,27 eur s príslušenstvom, preto súd v danej právnej veci nenariaďoval pojednávanie zmysle ustanovenia § 115a O.s.p.

Súd vo veci sa oboznámil s predloženými listinnými dôkazmi zo strany žalobcu, a to zmluvou o vydaní a používaní "Pôžičkovej karty Quatro PREMIUM", dohodou o uzatvorení splátkového kalendára o uznaní dlhu, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.6.2011, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, pokusom o zmier a ostatným obsahom spisu, pričom zistil tento skutku stav :

Podľa predloženej zmluvy o vydaní a používaní pôžičkovej karty zo dňa 24.6.2004, žalovaný označený v čl. I., v čl. II, mal vypísať navrhnutú výšku splátky a príslušný úverový rámec, kde bolo vypísaných 400 x 30, v kolónke výška úverového rámca 12.000, v ďalšom bol zaznačený krížikom komplexný súbor poistenia.

Podľa čl. VI zmluvy v prípade, ak je účastník zmluvy držiteľom pôžičkovej karty „Quatro“ a želá si svoju súčasnú kartu nahradiť kreditnou platobnou kartou, vydanou podľa tejto zmluvy, svojím podpisom zmluvy vyjadruje svoj súhlas so splnomocnením spoločnosti Quatro a.s. toho obsahu, aby vykonala v jeho mene úkony smerom ku ktorémukoľvek právnomu subjektu, ktorý vydáva alebo vydával na základe zmlúv s klientom kreditné platobné karty na základe zmlúv s klientmi nesúce označenie " Quatro".

Súd vykonal dokazovanie listinným dôkazom, dohodou o uznaní splátkového kalendára č. spisu XXXXXXX, v zmysle ktorej dňa 19.11.2011 mal žalovaný ako dlžník uznaný záväzok označený v čl. 2., ktorý vznikol na základe zmluvy s pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding, a.s., na základe zmluvy č. 139559 s tým, že dlžná čiastka pozostáva vo výške istiny 526,27 eur a nákladov na inkasné konanie vo výške 102,69 eur.

Na základe uvedenej v dohody o uznaní záväzku žalobca argumentoval, že žalovaný tým prejavil svoju vôľu záväzok splniť a dopady na plynutie premlčacej lehoty.

Podľa prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.6.2011, na žalobcu bola postúpená pohľadávka vo výške istiny 541,27 eur, sankčný úrok vo výške 25,65 eur, štandardný úrok vo výške 6,64 eur a poplatky vo výške 111,02 eur s tým, že žalovaný bol v danom čase omeškaní 1190 dní.

Na základe takto zisteného stavu veci súd právne uzatvára:

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická

osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v rozhodnom období, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré

- a) je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby,
- b) môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lesť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 23a ods. 1. a 2. zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom

alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o poskytnutí kreditnej karty, prostredníctvom ktorej bol žalovaný oprávnený čerpať finančné prostriedky až do výšky úverového rámca.

Pohľadávka zo zmluvy bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorej postúpenie bolo preukázané.

Súd dospel k záveru, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Pri závere o tom, že predmetnú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Aj keď predmetná zmluva je zmluvou, ktorá vykazuje známky absolútneho obchodu a je potrebné ju posúdiť podľa Obchodného zákonníka, je zároveň zmluvou spotrebiteľskou, a potom normy obchodného práva sú použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave spotrebiteľských vzťahov podľa Občianskeho zákonníka a vykonávacích predpisov, ktoré ustanovenia majú prednosť pred aplikáciou Obchodného zákonníka.

V súvislosti so zmluvou uzatvorenou dňa 24.6.2014, č. XXXXXXX, si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie istiny vo výške 486,27 eur, t.j. sumy finančných prostriedkov poskytnutých žalovanému, ktoré žalovaný následne žalobcovi, resp. jeho právnemu predchodcovi, nesplatil.

Žalobca však súdu nepredložil žiadnu históriu transakcií účtu, súd nemal za preukázané, že žalovaný prostredníctvom kreditnej karty vôbec predmetný úverový rámec využil.

Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa nemá alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1.5.2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihlada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Zákonom č. 102/2014 Z.z. ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a zmene a doplnení niektorých zákonov, bola s ohľadom na potreby aplikačnej praxe jednoznačne ustanovená povinnosť ex offio postupu orgánov dozoru a orgánov posudzujúcich nároky zo spotrebiteľskej zmluvy skúmať a vyhodnocovať prekážky uplatnenia práva predávajúceho voči spotrebiteľovi. Jednou z takých prekážok je aj uplynutie premlčacej doby na ktorú je súd povinný z úradnej moci v prípade spotrebiteľskej zmluvy prihladať.

Podľa dojednaní o poskytnutí "Pôžičkovej" karty vyplynulo, že žalovaný mal vrátiť predmetný úverový rámec v tridsiatich splátkach a v omeškaní už bol 1190 dní v čase ku dňu 10.6.2011, žaloba bola podaná na tunajšom súde dňa 26.5.2014, z čoho vyplýva, že bezpochyby zo strany žalobcu bol návrh podaný po uplynutí zákonnej premlčacej doby.

Súd preto návrh ako nedôvodný, premlčaný, v celom rozsahu zamietol.

Pokiaľ sa jedná o dohodu o uznaní záväzku, ktorou žalobca argumentoval, tu súd poukazuje na tú skutočnosť, že z predmetnej dohody nie je zrejmé, či táto dohoda sa týka práve záväzku vzniknutého na základe zmluvy o vydaní a používaní „Pôžičkovej karty Quatro PREMIUM“, nakoľko špecifikácia uznanej pohľadávky v predmetnej dohode je neurčitá s odkazom na úplne iné číslo zmluvy a taktiež označenie pôvodného veriteľa sa nezhoduje s predloženou zmluvou o vydaní a používaní karty, nakoľko pôvodným veriteľom bola Všeobecná úverová banka a.s., čo sa zhoduje aj s predloženou zmluvou o postúpení pohľadávky, v zmysle ktorej postupcom je označená Všeobecná úverová banka a.s. a postupník žalobca. Z týchto dôvodov súd predmetnú dohodu o uznaní záväzku považoval jednak za neplatnú a jednak nesúvisiacu s ostatnými listinnými dôkazmi, o ktoré opieral svoj nárok žalobca.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v

takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danej právnej veci súd návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol a preto žalovanému vznikol nárok na plnú náhradu trov konania. Nakoľko si žalovaný nárok na náhradu trov konania neuplatnil, súd mu trovy konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.